

Keld Albrechtsen (EL):

Dette spørgsmål drejer sig også om et forhandlingsmandat, denne gang til et formelt ministermøde.

Vi har fra kilder fået oplyst, at Danmark i dette direktiv støttede kravet om en obligatorisk karensperiode, dvs. en periode, hvor vi ikke kan kræve danske overenskomster overholdt og derfor heller ikke kan bruge konfliktretten. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi nu får det helt på det rene, hvad der faktisk foregik på arbejdsministermødet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har glædet mig til at forklare Folketinget, hvad der er foregået på rådsmødet den 27. marts.

Der blev ikke truffet nogen beslutning om direktivforslaget. Der var en almindelig udveksling af synspunkter, men ingen opsummering og heller ingen faste holdninger.

Derudover vil jeg godt gentage, hvad jeg har sagt i Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet: Med hensyn til karensperioden er det den danske regerings holdning, at vi kan tilslutte os, at denne bliver gjort frivillig, sådan at vi i Danmark selv kan fastsætte, hvornår udenlandske arbejdstagere eventuelt skal være omfattet af danske arbejdsvilkår.

Jeg synes dog, og det har jeg også tilkendegivet i Europaudvalget, at en obligatorisk karensperiode af kort varighed vil være rimelig. Det vil være unødigt besværligt for små eksportvirksomheder at skulle ændre løn- og ferievilkår for ansatte, der kun udsendes i kort tid. Det kan også føles meget bureaukratisk, hvis vi skal sætte et overvågningsapparat i gang, hver gang en udenlandsk arbejdstager kommer til Danmark for en kortere periode, f.eks. som montør.

Det var de synspunkter, jeg gav udtryk for på mødet, det var også de synspunkter, jeg gav udtryk for på et spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen den 30. november her i Folketingsalen, og det er faktisk også de ting, jeg har givet udtryk for på det pågældende rådsmøde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret. Det giver mig anledning til at stille to spørgsmål til ministeren.

Ministeren er formentlig bekendt med, at et stort antal partier i Folketingets Europaudvalg på dettes møde forud for ministermødet var stærkt utilfredse med, at der ikke blev søgt om et nyt mandat, og jeg vil derfor bede ministeren

bekræfte – som det har været fremme i pressen – at ministeren agter forud for ministermødet i juni at søge et nyt mandat i Europaudvalget.

Jeg vil også gerne stille et spørgsmål til dette med en obligatorisk periode, for jeg forstår, at ministeren er indstillet på at acceptere en obligatorisk periode af kort varighed. Derfor vil jeg spørge, om ministeren har taget stilling til, hvor lang en sådan periode maksimalt må være. Og er ministeren enig med mig i, at i en sådan periode kan man ikke anvende konfliktretten, og at vi altså i den periode står over for det problem, at det er i strid med det helt grundlæggende, nemlig at EU ikke må gøre indskrænkninger i konfliktretten her i Danmark?

Jens Risgaard Knudsen (S):

Ingen medlemmer af Europaudvalget må referere fra udvalgets møder. Det er jo en grundregel, som alle medlemmer må efterleve.

Jeg forstår imidlertid med baggrund i offentlig omtale, at hr. Keld Albrechtsen er blevet inspireret til at stille sine spørgsmål fra anden side i salen, og i konsekvens af at hr. Keld Albrechtsen har hentet inspiration andre steder i salen, vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, om arbejdsministeren ikke ved det omtalte rådsmøde har handlet i nøje overensstemmelse med et forhandlingsoplæg, som ministeren gav i Tingets udvalg, mens det hed Markedsudvalg – husker jeg rigtigt? – den 16. september 1994?

Hvis det er tilfældet, ser jeg ikke, at hr. Albrechtsen selv med ført hånd har mulighed for at stille flere spørgsmål til ministeren.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne svare hr. Risgaard Knudsen og hr. Keld Albrechtsen under ét.

Jeg har handlet i nøje overensstemmelse med det mandat, jeg fik af det daværende Markedsudvalg den 16. september 1994, og som gik ud på, at en forudsætning for en positiv medvirken til direktivforslagets vedtagelse var, at strejkeretten skulle bevares uantastet, og at karenstiden skulle være så kort som mulig. Det var også det mandat, som jeg gik til Markedsudvalget – som så i mellemtiden var kommet til at hedde Europaudvalget – med den 19. november, ikke med et ønske om et forhandlingsmandat, men til orientering, fordi der skulle være rådsmøde den 6. december. Det var præcis det samme grundlag, og op til december månedets rådsmøde var der ikke nogen fra Folketingets partier i Europaudvalget, der på nogen måde satte spørgsmåls-